

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA :	Polletna naročnina L. 1.250
34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177	Letna naročnina L. 2.500
PODUREDNIŠTVO :	Letna inozemstvo L. 3.500
34100 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603	Poštno čekovni račun : štev. 24/12410

Leto XIX. - Štev. 46 Gorica - četrtek, 23. nov. 1967 - Trst Posamezna številka L 50

NOVA DOBA ODNOSOV med cerkvenim načelstvom in laiki

Siloviti razvoj znanosti v naši moderni dobi je privedel do številnih problemov in zmedenosti tudi na verskem področju. Zato je Cerkev s svoje strani skušala s koncilom poudariti svoj neizpremenjeni nauk, po drugi strani pa ga približati sedanjemu človeku. Doba po koncilu je ustvarila nova razglabljanja, ki so ponekod, zlasti tam, kjer se je katoliška misel približala ideologijam, ki ne priznajo večnih resnic, povzročila nekatere strupene, o katerih so razpravljali na prvem zasedanju škofovske sinode v Rimu, ki se je zaključila na praznik Kristusa Kralja. Na tej sinodi je predstavljal Slovence ljubljanski nadškof. V teku del, ki so trajala en mesec, so skušali škofje najti primerno rešitev petim glavnim problemom: reviziji zakonika cerkvenega prava, sodobnim zmotam katoliškega nauka, mešanem zakonom in reformi cerkvenega bogoslužja. Sklepi, ki jih bo izdal papež na podlagi zaključkov razpravljanja na zasedanju škofovske sinode, bodo prinesli v sedanjo splošno krizo duhovnih vrednot, posebej pa v versko krizo, novo luč in novo jasnost.

Istočasno z zasedanjem škofovske sinode, se je vršil v oktobru v Rimu tudi tretji svetni kongres za laični apostolat. Katoliški laiki so hoteli poudariti svojo prisotnost in pripravljenost sodelovati pri reševanju vprašanj, ki jim jih je zaupal koncil. Važnost novega poslanstva katoliških laikov je poudaril tudi papež, ko je dejal, da so tudi laiki poklicani h krščanski popolnosti, k ljubezni do Boga in do bližnjega, k svetosti, ki bo odgovarjala zahtevam njihovega poklica v svetu. Ne zadošča pa biti katoličan samo po imenu. Potrebno je biti delaven in borben katoličan in katoličan apostol.

Istočasnost zgodovinskih dogodkov, sinode in laičnega kongresa, je sama po sebi poudarila na eni strani edinstvo Cerkev, na drugi pa raznolikost delovanja, h kateremu je poklicana hierarhija in katoliški laiki. Članica predsedstva laičnega kongresa je v zaključkih del poudarila potrebo tesnejšega sodelovanja v notranjosti Cerkve zlasti med škofi in laiki, predvsem pri tistem delu, ki se tiče sklepov bodočega življenja Cerkve v svetu. Važnost tega sodelovanja je potrdila tudi škofovska sinoda. Tako smo pred pričetkom nove dobe v odnosih med cerkveno hierarhijo in laiki, ki lahko privede do novega bogatega razvoja verskega življenja v svetu.

VTISI SLOVENSKEGA UDELEZENCA

Iz vsake države se je po pravilih tretjega laičnega kongresa v Rimu lahko prijavilo le trideset delegatov in od teh samo šest duhovnikov ali redovnic. Jugoslovanska delegacija je štela 23 članov. Zal sta bila iz Slovenije le dva zastopnika in še ta dva oba iz Kopra. Škoda, ker je bilo v delegaciji še prostora tako za nelaide kot za laike.

V celoti je bilo zastopanih 110 držav. Od vzhodnih dežel so bili zelo številni Poljaki, navzoči pa so bili tudi Madžari in Čehi. Predavanja in pomenki so bili v štirih jezikih: v francoščini, ki je prevladovala, v nemščini, španščini in angleščini. Vsak od udeležencev je lahko sledil predavanjem v enem od teh jezikov. Prevajalci so izborno izvršili svojo nalogo, čeprav niso vedeli, kaj bo govornik povedal, saj je večina prosto govorila.

Predavanja so bila vse prej kot učenja, pač pa živahno podana in zato zanimiva. Delo na kongresu se je razvijalo deloma v dvorani, kjer so bile skupne seje in deloma po skupinah, ki so jih imenovali po francosko »carrefours«. Vsakdo si je izbral eno od osmih sekcij. Vsaka sekcija se je zopet delila na jezikovne skupine in podskupine. Tako je prišlo v vsako skupino 20 do 30 delegatov. Vsak je lahko izrazil svoje mnenje in slišal mnenja drugih. Zaključke debat je vsak skupin so njih zastopniki zbrali, povzeli in podali pri skupnih sejah.

Slovenska zastopnika sta s kongresa poleg prijetnih vtisov odnesla s seboj tudi neprijetno spoznanje, da slovensko ljudstvo kot celota v vernosti presega marsikateri zapadni narod, toda manjka mu zavest, da je usoda Kristusovega kraljestva zaupana vsem laikom in ne samo vedno manj številnim duhovnikom. Drugod so glede tega daleč pred nami! Slovenski laiki bi se morali zavedati, da zahteva čas, v katerem živimo, ne samo vernost, temveč tudi pripravljenost vero drugim posredovati. Dokler ne bomo imeli laikov, ki bodo zavestno sodelovali s cerkveno hierarhijo, ne moremo reči, da smo v polnem pomenu besede veren narod. Bog daj, da bi bil tretji laični kongres v Rimu močna spodbuda za to delo tudi pri nas Slovincih, tako v domovini kot v zamejstvu ter med izseljenci po svetu!

B. F.

Pismo hrvaških duhovnikov

Rimski dnevnik »Il Tempo« je 15. t.m. objavil precej dolgo pismo hrvaških izseljenjskih duhovnikov, v katerem so postavili tele trditve: duhovnik dr. Draganović ni bil ustaš, ampak domoljub; predvideval je svojo ugrabitev; ugrabljen je bil v Italiji.

Kot pravijo pisci pisma, dr. Draganović ni nikdar bil zastopnik Paveličeve Hrvatske v Vatikanu, kakor so pisali časopisi in trdijo jugoslovanske oblasti, ampak je bil poslan v Rim leta 1943 po nalogu hrvaških škofov, da organizira dobrodelno pomoč za hrvatske begunce, raztresene po vsej Italiji. Po koncu vojne je s tem delom nadaljeval ter tisočim Hrvatov, pa tudi Slovincem in Srbom omogočil izselitev v prekomorske kraje, zlasti se tistim, ki sta jih begunski organizaciji UNRRA in IRO zavračali zaradi njihovega protikomunističnega zadržanja v zadnji vojni. Osebo je bil prištal svobodno in neodvisne Hrvatske, Paveličev režim pa je prenašal kot toliko drugih Hrvatov kot manjše zlo v primeri s komunistično revolucijo. Sedanjim oblastem v Jugoslaviji se je zameril šele po vojni, ko je objavil knjigo, v kateri je Titove oblasti obožil pomora 135.000 hrvaških protikomunističnih borcev, ki so jih Angleži v maju in juniju 1945 vrnili Titu ter so bili masovno poklani po raznih krajih Slovenije, zlasti na Pohorju. Objavil je tudi seznam 487 hrvaških duhovnikov, ki so jih komunisti pobili od leta 1941 do 1945 in prva leta po prihodu na oblast. Tako je postal »vojni zločinec«.

Trikrat so agenti jugoslovanskega režima že skušali dr. Draganovića v preteklosti ugrabiti. Zato je dr. Draganović enemu svojih prijateljev napisal pismo, v katerem pravi: »Karkoli bom izjavil ali priznal v primeru, če padem jugoslovanski policiji v roke, smatrajte za izsiljeno.«

Dr. Draganović je bil 5. septembra v Rimu; 7. septembra je moral biti v Milanu, 10. istega meseca v Münchnu; od tam je hotel obiskati še Bonn, 18. septembra pa bi moral biti spet na Dunaju, kjer se je začel šolski pouk. Kak obisk Trsta ni bil v programu. Ve se, da je bil dr. Draganović 7. septembra res v Milanu, od tam pa zgine za njim vsaka sled, dokler se ni v začetku novembra 1967 javil iz Sarajeva. Za pisce pisma je povsem jasno, da je bil dr. Draganović v Milanu ugrabljen, drogiran, odpeljan v Jugoslavijo, kjer je policija potrebovala pol-drugi mesec, da ga je spremenila v svoje poslušno orodje.

Porogljivo zvenijo zadnji odstavki omenjenega pisma, v katerem je rečeno: »Si morete predstavljati, da je prekaljeni borec proti komunistom na svoji poti proti Beogradu bil dosežen od skrivnostnega bliska kakor Savel na potu v Damask in nenadoma postal Titov pristaš? Da je Gospod storil na Pavlu tak čudež v korist

Sto petinosemdeset dni po odprtju se je v nedeljo 29. oktobra zaključila v Montrealu v Kanadi do sedaj največja svetovna razstava, ki si jo je ogledalo 50,5 milijona ljudi (absoluten rekord!) in ki je tudi drugače postavila celo vrsto statističnih rekordov. Največ obiskovalcev je bilo 30. aprila, in sicer 569.000, najmanj pa 10. oktobra, ko jih je bilo »samo« 97.810. V septembru je razstavi precej škodovala stavka na podzemski železnici in na avtobusnih progah. Po dosedanjih podatkih je vrgla razstava 247,3 milijona dolarjev dohodkov, stala pa je prireditelje 404,8 milijona dolarjev.

Na razstavi je bilo uslužbenih 25.000 časniških nameščencev. Policija je aretirala zaradi pijanosti, razgrajanja ali tatvin 454 ljudi. Največja tatvina je bila kraja srebrnih jasic iz 17. stoletja, ki so bile oce-

njene na 175.000 dolarjev, najbolj pa je odjeknilo izginotje obleke pokojne filmske igralkice Marilyn Monroe, ki je bila razstavljena v pariškem paviljonu.

Na razstavnem prostoru se je v šestih mesecih izgubilo 25.000 otrok, 75.000 obiskovalcem pa je postalo slabo ali pa so se morali iz drugih razlogov zateči k zdravniku. Izgubljenih ali pozabljenih predmetov (naočniki, fotoaparati, listnice, zobne proteze in podobno) je bilo 28.000. Če se je dalo ugotoviti lastnika, so mu predmet kar po pošti poslali.

Nastopilo je 1034 igralskih skupin in drugih ansamblov, ki so pripravili skupno 17.823 gledaliških in baletnih predstav ter koncertov. Poročevalcev ter drugih časnikarjev z vseh koncev sveta je bilo 35.417. Za okrepčilo je skrbelo osemdeset restavracij, med njimi 36 nacionalnih, t. j. takih, ki so spadale k paviljonom razstavljajočih dežel. Teh je bilo 62. Razdeljenih je bilo 92 milijonov obrokov, med drugim šest milijonov hrenovk in 12 milijonov krožnikov juhe.

Obiskovalci niso uporabili samo običajnih prevoznih sredstev kot so vlaki, avtomobili, letala in ladje. Na svetovno razstavo so se pripeljali tudi s kolesi in v kočijah, nekateri pa so prihajali tudi na konjih. Nekaj posebnega si je privoščil neki Kitajec iz Hongkonga, ki se je kar na džunki (kitajski ladjici) po morju pripeljal v Montreal.

Zaključne slovesnosti so potekle zelo slovesno. Pri njih je bil navzoč tudi naš rojak iz Mirna Lucijan Mozetič, ki sedaj živi v Kanadi in ki nam je o tem zaključku poslal zanimivo poročilo obenem s fotografijo jugoslovanskega paviljona.

Po govornih zastopnikov vlade so bili klicani na oder predstavniki posameznih držav, ki so imele paviljone na razstavi. Vsak je prejel spominsko zlato medaljo, med tem pa je bila sneta z droga odgovarjajoča državna zastava. Ko je predsednik vlade Pearson končal svoj govor, so ugasnili tudi ogenj, ki je gorel vseh 185 dni. Ostala je le še kanadska zastava, rdeča in bela z javorjevim listom v sredi. V slovo je nato 62 topov sprožilo svojo salvo, reakcijska letala pa so se zarezala v nebo in začela z drznimi akrobacijami, ki so bile 220.000 glavi množici zelo všeč.

Razstavljalci so podarili mestu Montrealu 51 izmed skupno 62 paviljonov. Del razstavnega prostora so si že zagotovile velike tvrdke in tovarne, nekaj zemljišča pa bo služilo vsakoletni krajevni razstavi. Mostovi na reki Sv. Lovrenca, ki so jih zgradili za povezovanje otokov Notre Dame in Sv. Helene, ostanke, kakor tudi gondole in motorne ladjice ter otroško zabavišče La Ronde.

Prihodnja svetovna razstava bo leta 1970 v mestu Osaka na Japonskem. Če bo še živ in bo zdrav, si jo bo lahko zastoj ogledal ter užival 14 dni gostoljubje Kanadčan Lovgren, ki je bil 50 milijonski obiskovalec montrealске razstave in si je na ta način pridobil pravico za potovanje v Osaka.

Oljčno olje in državni prispevek

Tudi letos bo država plačala pridelovalcem oljčnega olja 218,75 lir prispevka za kg. Ker se letos obeta precejšen pridelek, se pričakuje, da bo država porabila v ta namen okrog 90 milijard iz evropskega sklada.

Jugoslovanski paviljon na leonjli svetovni razstavi v Montrealu

Anglija jerazvrednotila svoj funt

Preteklo soboto je angleška vlada sporočila, da je razvrednotila svojo denarno enoto funt sterling za eno sedmino vrednosti, točno rečeno za 14,3%. Z ozirom na USA-dolar to pomeni, da bo veljal funt sterling 2,4 dolarja namesto dosedanjih 2,8, z ozirom na liro pa 1500 namesto 1740. Zadnjič je bil funt razvrednoten leta 1949, ko so bili tudi na oblasti laburisti. Primeru Anglije je sledilo več držav, npr. Irska, Danska (7,9%), Španija (16,6%), Izrael (16,7%), Italija pa je sklenila, da ostane pri sedanji vrednosti lire, ki je 625 za en USA-dolar.

Jasno je, da je ta nepopularni ukrep britanske vlade povzročil negotovanje doma, v tujini pa začudenje in previdno motrenje novonastalega položaja. Eno je gotovo: zvišale se bodo cene potrošnega blaga, zlasti živil ter nafte, ki je nujno potrebna tako v industriji kot državljanom.

Razvrednotenje funta bo okrepilo angleško proizvodnjo, saj je pričakovati, da bodo prekomorski kupci v bodoče bolj kupovali britanske produkte. Težave pa bodo med potrošniki; ti bodo morali plačevati več za prehranske predmete, plače pa se ne bodo smele zvišati.

V Parizu na splošno dvomijo v učinkovitost britanskega ukrepa. Ta ukrep da uvaja nered v vso Evropo in je grožnja za francosko in nemško proizvodnjo. V New Yorku obžalujejo padec funta, saj je bil funt prva obrambna črta dolarja, ki bo sedaj kot ključna svetovna valuta veliko bolj izpostavljen. V Moskvi smatrajo razvrednotenje funta hud udarec za ves kapitalistični finančni sistem, od katerega London ne bo imel posebnih koristi. Zahodnonemški industrijski krogi so pa izrazili upanje, da je z razvrednotenjem odpadla ena glavnih ovir za vključitev Velike Britanije v skupno tržišče in da bi se morala zadevna pogajanja takoj začeti.

Razdejanje kakor v času vojne

Vsa naša dežela je še vedno pod vtisom strašne nesreče, ki se je pripetila prejšnjo sredo 15. novembra v Vidmu in je zahtevala štiri smrtne žrtve ter 122 ranjenih. Gradbeni podjetnik Francesco Perotti v mestni četrti sv. Roka je imel v nekem bivšem bunkerju skladišče razstreliva, ki ga je potem razpošiljal raznim tvrdkam in klientom. Perotti je bil naslovil na pristojne oblasti prošnjo za zidavo skladišča za razstrelivo, a so mu oblasti vedno odklonilno odgovorile z utemeljitvijo, da bi bilo skladišče v preveliki bližini naseljenih področij stalna nevarnost za prebivalstvo. Kljub temu pa je Perotti z razstrelivi kupčeval naprej ter jih nezakonito hranil v omenjenem prostoru.

V sredo zjutraj je prišlo nenadoma do grozne eksplozije, ki je prizadela nepopisno razdejanje tristo metrov naokoli. 72 hiš je ostalo močno poškodovanih, 35 od teh neuporabnih za bivanje, zato so morali 45 družin namestiti začasno drugod. Mnoge družine so izgubile vse imetje. Najbolj prizadet pa je zastopnik podjetja »Autobianchi«, Sabino Donatis, ki je v tej nesreči izgubil ženo, sina, služkinjo ter enega svojih delavcev. Poleg tega je bilo njegovo podjetje popolnoma uničeno, ker je stalo v neposredni bližini bunkerja. Tudi sam je bil ranjen, a je kljub temu hotel prisostvovati pogrebu svojih dragih, ki je bil v petek, 17. novembra. Pogreba štirih žrtev se je udeležilo vse mesto in proglašen je bil dan žalovanja. Pogrebne svečanosti v monumentalni cerkvi-kostnici je opravil videmski nadškof.

Sv. oče je takoj, ko je zvedel za nesrečo, poslal videmskemu škofu sožalno brzojavko in denarni prispevek za prvo pomoč. Notranji minister Taviani je nakazal videmskemu prefektu 200 milijonov lir za prizadete prebivalce. Sožalne brzojavke so poslali tudi predsednik Saragat in Moro ter druge visoke osebnosti. Skodo cenijo na dve milijardi lir.

Duhovnik Jože Vidmar - umrl Za uzakonitev Londonskega sporazuma

Gospoda Vidmarja ni več. Povsod nam manjka, povsod ga pogrešamo: v cerkvi, v šoli, na cesti, v družbi, v Marijanišču. Ne moremo razumeti, da je umrl, da smo ločeni, da ga ne bo več nazaj. Toliko dobre volje je znal zbuditi v vsaki družbi, ob vsaki priliki, vedno nasmejan, vedno vljuden, postrežljiv, dober. Sedaj pa takšen konec in tako hitro. Prihajali bomo v cerkev, v spovednico, v šolo, povsod bo manjkal. Le kako je mogel oditi še pred dnevi tako zdrav, v pravi moški dobi, krepak, odporen?

ZADNJI DAN ZDRAVJA

V soboto 11. novembra na Martinovo je pokojni Vidmar preživel ves dan s svojimi dragimi salezijanci. Bili smo v Ljubljani na Rakovniku na godovanju našega predstojnika. Koliko veselja, pozdravov, okovanja povsod. Proti večeru smo se srečno vrnili na Opčine; ostal je še malo v naši družbi, pripovedoval lepe vtise z godovanja, kjer se je srečal s tolikimi znanci iz mladih let. Potem je odšel proti farni cerkvi, do katere pa ni prišel več. Pri prečkanju ceste ga je zadel z vespo mlad fant iz dobre krščanske družine; gospod je padel, za silo vstal, dali so mu stolico, ga pustili samega, zopet padel nezavesten na pločnik, si prebil lobanjo in tragedija se je začela. Takoj je bila potrebna težka operacija, ki je trajala tri ure; čez par dni so mu morali odpreti vrat, da je laže umetno dihal, v petek je zasijal nekaj upanja, a že ponoči splahnelo in v soboto zvečer 18. novembra ob 19.45 smo mu številni prijatelji in sorodniki zaprli trudne oči — za vedno.

ZADNJE SLOVO

Na izrecno željo sorodnikov smo v ponedeljek pripravili vse potrebno za prevoz v rojstni kraj na Otlico pri Ajdovščini. Prav na Otlici smo bili s pokojnim pred dobrim mesecem, ko smo se vračali z romanja na Sveto goro. V domači cerkvi je pokojni g. Jože pripovedoval številnim Opencem in Repencem, kako je srečen v domačem kraju. Takrat smo po njegovih besedah iz srca zapeli Te Deum v zahvalo Bogu za tako blagega duhovnika — sedaj po nekaj tednih smo ga pripeljali nazaj — mrtvega.

Pogrebni obred s sveto mašo na Opčinah v torek popoldne kakor naslednji dan na Otlici je bil nekaj nepozabnega. Na Opčinah se je zbrala ogromna množica ljudstva od vseh strani Tržaške in Goriške. Temu se nihče ne čudi, saj so blagega duhovnika poznali vsi Bogu in Cerkvi zvesti Primorci. Od Steverjana do Svete Barbare nad Miljami je pridigal, spovedoval, pomagal, reševal v vsaki cerkvi. Prav zato je bil tako mogočen njegov pogreb, prav zato tako iskreno slovo od openske župnije, v kateri je to jesen nastopil že deveto leto svoje kaplanske službe. Sveto mašo za pokojnega sobrata je opravil škofov vikar msgr. Skerl, ki je imel tudi lep cerkveni govor. Potem ko je na kratko orisal pokojnikovo življenje, je spomnil navzoče, kako nastajajo med slovensko duhovščino na Tržaškem vedno večje in nenadomestljive vrzeli, ki jih lahko napolni le naš Gospod z novimi poklici, če bomo zanje prosili in jih bomo vredni. Cerkveni zbor je pel v slovo, vsi pa smo molili, trpeli in jokali. Pogreba se je udeležilo okrog 70 duhovnikov. Sveti maši je prisostvoval tudi tržaški g. nadškof msgr. Santin, iz Kopra pa je prišel stolni prošt msgr. Jurca.

VIDMARJEVA MAMA

Pokojni sobrat se je rodil leta 1909. Izhaja iz zelo številne in srečne družine.

Sedaj živi deset njegovih bratov in sester; živi tudi mama, ki stopa v devetdeseto leto. Bolehni mami so v začetku prikrivali stanje ponesrečenega sina. Ko je končno zvedela težko resnico, je izrazila to lepo in modro krščansko misel: »Nas je dosti v družini; vedno smo si razdelili veselje, sedaj si bomo delili še žalost in trpljenje.« In res si delijo. Vsi so že več dni okrog matere, si dajejo poguma, molijo, trpijo in ko je le prehudo, reče kakšen, da se Pepči mora vsak čas vrniti in jih presenetiti, kakor je včasih v šali to napravil. Toda Pepčeta ni, mrtvi se ne vračajo. Mrtvi vsem živim kažejo pot v isto večno smer.

V BOZJEM VINOGRADU

Življenjska pot našega pokojnega sobrata do oltarja ni bila gladka. Kmalu po osnovni šoli so ga dali za krojača in komaj po končani vojaški službi se je lotil študiranja. Prišel je v salezijanski zavod v Veržej ob Muru; tu je kot velik fant začel prvo gimnazijo. V Veržuju je v tistih letih študiral več odraslih fantov. To je znana in preizkušena Don Boskova ustanova zakasnelih poklicev. Mnogi so postali z nemajhnimi težavami a z odlično voljo zelo dobri duhovniki, med njimi tudi veseli študent z Otlice, ki je bil za vse pripraven v zavodu. Višje študije in bogoslovje je napravil v raznih zavodih, saj so se morali bogoslovci med vojno večkrat seliti in tudi trpeti lakoto kakor se je to dogajalo v drugih krajih. Leta 1946 je končno vztrajni Jože dosegel cilj svojega življenja: bil je posvečen v duhovnika v zavodu Monteortone blizu Padove. Prvo sveto mašo je imel v dobri župniji Treglia pri Abano. Kmalu potem se je mogel vrniti na svojo drago Otlico, kjer se še danes spominjajo novomašne slovesnosti.

Prvih deset let svojega duhovniškega življenja je pokojni posvetil misijonom in izredni dušnopastirski službi povsod, kamor so ga klicali. In klicali so ga povsod. Kdo ne bi sprejel božje besede, kakor jo je znal nuditi naš sobrat! Njegova odlika je, da je znal biti vedno vesel, z malim zadovoljen in zato vedno srečen. Prav to mu je odpiralo srca v cerkvah, dvoranah in zlasti v spovednicah. V tem času, ko je redno misijonaril od Celovca do Trsta, je prišel na isto delo tudi med naše rojake v Zapadno Evropo do Londona. V lepem albumu najdemo polno spominov na njegove poti in delovanje med rojaki po svetu. Imel je tudi več misijonov v Kanalski dolini ter v Slovenski Benečiji, kjer pa so mu narodni nestrpnosti delali težave. Leta 1958 je spre-

jel kaplansko službo med Tržičani v Barokovljah in eno leto nato je bil poslan na isto službo na Opčine, kjer je ostal do svoje tragične smrti. V teh zadnjih sedmih dnevih trpljenja in nezvesti smo videli, kako Openci cenijo svojega kaplana, kako se zanj zanimajo, zanj molijo in se zanj žrtvujejo.

Tudi italijanski verniki na Opčinah so mu izkazali svojo ljubezen, veliko zanj molili in imeli zanj posebno sveto mašo. Izredno lep vtis je napravila na vso vas družina Steffè, katere 17-letni sin je bil nehoti povod velike žalosti, ki nas je zadela.

DELAVCEV JE MALO ...

Če samo bežno premislimo veliko pokojnikovo delo v korist duš na številnih duhovnih vajah, na številnih skupnih in manjših romanjih, če se nekateri spominimo njegove velike pomoči vsem na zadnji dolgi božji poti v Fatimo, potem nehoti vstane vprašanje: kdo bo pa sedaj vse to delal, kdo bo stopil na njegovo prazno mesto, ki ga z zamenjavami ni mogoče pokriti, ker — delavec je premalo? Kdo? Res, njegov nečak Marijan je že klerik, toda daleč v Argentini. Kaj pa pri nas? Sedaj nimamo na Goriškem in Tržaškem nobenega slovenskega bogoslovca, duhovniški grobovi pa se tako hitro odpirajo. Kako bo na Krasu in v Gorici in v Trstu na primer 1980. leta? Ob odprtem grobu tega pokojnega duhovnika, ki je poslušal zakasneli božji klic, vabimo idealne fante in nevezane može, mislite, molite, odločite se. Tudi Primorcem daje dobri Bog zadosti milosti, samo sodelovati je treba.

NA SVIDENJE!

Ob vsaki smrti še tako zaslužnega moža, ob tragični ločitvi še tako mladega človeka ni druge in končne tolažbe kakor samo ena, krščanska: s smrtjo se pravo življenje začne, ni konec, je začetek; življenje se ob smrti samo spremeni, ne pa uniči; vsi gremo po isti poti, vsi prejmemo plačilo po zaslugi.

Pokojni gospod Jože Vidmar je odšel pred nami; njemu se je zemsko življenje že spremenilo v večno bivanje. Tolikim je pomagal v nebesa, sedaj naj jih uživa vso večnost! Toliko si je prizadeval za božjo in Marijino čast, sedaj naj mu bo dobri Bog preveliko plačilo!

Ko smo se v torek na praznik Matere božje zdravja ločili na koncu vasi od našega mrtvega kaplana in sobrata, tedaj je le malokatero oko ostalo suho. Njegov župnik msgr. Natal Silvani mu je izrekel zadnje besede slovesa, medtem ko so mu pevci zapeli »Vigred se povrne... a prijatelj se ne vrne... Res se ne povrne. Smrt je za vsakega samo odhod, a potem nas čaka snidenje, nič več žalosti, nič več ločitve in trpljenja. To poročstvo nam daje vera v Jezusa vstalega. To vero smo skupno s pokojnim izpovedali letos v Lurdu, ko smo po 14. postaji križevega pota zapeli Aleluja, Kristus je vstal, vstali bomo tudi mi.

Tvoje vstajenje, o Gospod, bodi vsem nam svetla pot v večno življenje!

Sobratu na prerani grob zapisal

Fr. Stuhèc SDB

Dve knjižni novosti

Mladinski koledar 1968 je pripravljen in ga lahko dobite v župniščih in v knjigarni Fortunato v Trstu ter v Katoliški knjigarni v Gorici. Mladinski koledar izdaja že deveto leto Marijanišče na Opčinah. Na zadnji strani je voščilo vseh naših zavodov in letos tudi pozdrav dušnih pastirjev, ki koledar širijo. Letošnjo izdajo krasi dvanajst zelo lepih barvnih slik in je tako večji in mnogo lepši kakor prejšnja leta. Poglej, vzemi, beri! Lepo tiskovno novost našim družinam iskreno priporočamo.

Junaški kurir iz Rive. Salezijanci v Ljubljani so izdali večjo knjižico, življenjski mladinskega svetnika sv. Dominika Savia, ki ga je vzgojil sv. Janez Bosco. Moderni naslov »Junaški kurir iz Rive« dobro zadene Dominikovo poslanstvo (Riva je Dominikov rojstni kraj blizu Turina). Znani nabožni pisatelj duhovnik Fr. Mihelčič je zelo živahno zajel in predstavil Dominikovo življenje. Z velikim zanimanjem ga bodo brali naši mladi šolarji in dijaki, ki jim seveda znajo starši in vzgojitelji zbuditi veselje do lepega branja. Naj daruje to lepo in koristno knjigo (130 strani) mladini letošnji darežljivi sv. Miklavž. Cena 400 lir. Dobite jo pri Fortunato v Trstu in v Katoliški knjigarni v Gorici.

Svetovalec Slovenske skupnosti dr. Dolhar je predložil tržaškemu občinskemu svetu resolucijo, s katero naj občinski svet pozove predsednika republike, obe veji parlamenta in vlado, naj že v tej zakonodajni dobi omogočijo zakonito izvajanje Spomenice o soglasju zlasti kar se tiče pravic in zaščite slovenske narodne manjšine v Italiji.

Dr. Dolhar je poslal resolucijo županu inž. Spacciniju s spremnim pismom, v katerem omenja, da je izdal občinski odbor ukaz za odstranitev lepakov v slovenščini, ki so bili nekaj dni »po pomoti« nalepljeni v nekaterih ulicah mestnega središča. Da bi že enkrat odstranili razprave in debato o veljavnosti Londonske spomenice, prosi občinski svetovalec Slovenske skupnosti župana, naj predloži občinskemu svetu v odobritev gori omenjeno resolucijo in jo vključi v glavne zahteve osrednjim oblastem za proslavo »Trst 68«. Gre za pravno, upravno in birokratsko uveljavljanje Londonske spomenice.

Resolucija omenja med drugim določbe Spomenice za zaščito slovenske narodne manjšine, kot so na primer uporaba lastnega jezika v zasebnih in javnih odnosih z upravnimi in sodnimi oblastmi, pravična zaposlitev in zastopstvo v uradih in javnih ustanovah, ureditev slovenskega

šolstva, zagotovitev gospodarskega razvoja brez diskriminacije, pravična razdelitev finančnih sredstev, prispevki vzgojnim, kulturnim, dobrodelnim in športnim organizacijam, lepaki, napisi in naslovi na javnih ustanovah, napisi krajev in cest v slovenščini itd.

Z GORIŠKEGA

Pobožnost prvih sobot

Pobožnost peterih prvih sobot, po naročilu Matere božje v Fatimi, v zadoščenju njenemu brezmadežnemu Srcu, se bo pričela s prvo soboto v decembru v cerkvi sv. Ivana v Gorici. Zdaj ob 50-letnici prikazanja v Fatimi je prav, da zopet izpolnimo Marijino naročilo, saj se Bog in Marija tako žalita med našim ljudstvom z grdim bogokletjem. Z zadoščenjem bomo tudi izprosili duhovniškega naraščaja.

Pobožnost bo vsako prvo soboto zvečer ob 7. uri pri Sv. Ivanu s sveto mašo in premišljevanjem. Prvič bo v soboto 2. decembra. Pridite v kar največjem številu k tej zadostilni pobožnosti!

Vstopamo v četrto leto

Nabrežina in vasi njene občine ležijo nekako na sredi poti iz Trsta v Gorico, sicer prostoletno kulturno bolj navezane na Trst, toda istočasno nič manj od njega oddaljene in to zato, ker ni znal Trst nikoli prav razumeti njihovih težav in njihovega počasnega pa nenehnega krvačenja. Tukanjski ljudje so se najprej odtegovali svoji kulturi, potem slovenstvu nasploh. Na eni strani to, na drugi pa naseljevanje tujih gostov na tej obali sta dosegla, da bo ta najbolj izpostavljen slovenska občina prav v kratkem tudi uradno izgubila svoj slovenski značaj.

V to trpko stvarnost se je zagrizlo delo skupine mladih idealistov, ki so se s svojim nesebičnim in vse prevečkrat kritiziranim delom pognali pred tremi leti proti toku dogodkov, da bi s silo svoje mladostne vere v pravičnost zajezili tako škodljivi proces asimilacije. In zdaj stopajo po žrtvovalni kulturni delavci v četrto leto izrazito kulturne dejavnosti. Tako so, kolikor so pač sami zmogli, — saj jim v treh letih nihče ni priskočil na pomoč, — krepko posvetili v nečastno in nerazumljivo mrtvilo povojnih let. In tako, kako lepo je ta mladina, ki se v svojih željah in težnjah prav nič ne razlikuje od ostale sodobne mladine, kako se je živela v nadvse važnem kulturnem delu in s tem pokazala veliko več razumevanja in predanosti od tistih nerazumljivih, strogih in nerodnih kritikov, ki niso poprej v Nabrežini skoro nič naredili, zdaj pa

očitajo mladim njihovo premajhno zavzetost s trditvijo, da bi lahko naredili veliko več. Sicer se sam kot kulturni referent s tem popolnoma strinjam. Naj le pridejo vsi in naj nam pomagajo, tako bomo lahko dosegli še neslutene višave. Sami pa žal tega ne zmoremo.

In prav ta naša želja, da bi tukajšnjim ljudem nudili vedno več in vedno boljše, nam je letos prišla na pomoč, da bi bilo lepo. Če bi poleg gostujočih dramskih skupin iz Boljunca, iz Trsta in s Proseka nastopili tudi mi sami in tako so se fantje in dekleta že spravili na delo. Medtem pa je dirigent Radovič zbral krog sebe skupino pevcev, ki so se z vso potrebno resnostjo lotili pevskega vaj. In kot posledica našega letošnjega podvojenega prizadevanja (če ni drugih, ki bi prišli, moramo pa sami podvojiti sile) bo to soboto nastop gledališkega ansambla z burko »Anarhist«, v nedeljo 26. t. m. bo spomin Iga Grudna in koncert Fantov izpod Grmade, naslednjo nedeljo bo miklavževanje, naslednji petek nastop dramske skupine in verjetno še kakšna zanimiva diskusija, kot je že bila letos na programu in se je zaradi izrednega zanimanja zavlekla tja čez polnoč.

Menim, da se slovenska manjšina po treh letih lahko mirno zanese na nabrežinsko mladino, da ne bo popustila v svojem delu. Njej sami pa voščimo: Mladina, srečno pot!

Igor Tuta

Prvi vlak je pripeljal v Koper

Koper, slovensko okno v svet, je od četrtega 16. novembra povezan z železnico s svojim zaledjem. Ta dan je prvi vlak s 27 vagoni, v katerih je bilo 600 ton tovora češkega sladkorja, zapeljal varno in gotovo v koprsko pristanišče. Od tega dneva se tovarni promet že redno razvija, dasi bo uradna otvoritev proge šele v soboto 2. decembra, ko bo ob 10. uri dopoldne pripeljal v Koper slavnostni vlak.

Nova proga je dolga 31,4 km. Od proge Divača-Pulj se odcepi nad vasjo Prešnica pri km 16,570. Od odcepa do morja mora premagati 493 m višinske razlike, zaradi česar ima na nekaterih mestih tudi 25 m vzpona na tisoč metrov. Vlaki bodo smeli voziti s hitrostjo do 70 km na uro. Na progi sta dva predora; eden je dolg 602 m in drugi 621 m. Izogibalnica bodo tri: pri Hrastovljah, v Rižani in Črnotičih. Mostov je šest. Zmogljivost proge bo zaenkrat 800.000 ton letno, od prihodnje spomladi pa, ko bodo zgradili izogibalnice v Hrastovlju, 1.200.000 ton. V drugi etapi bo vsa proga elektrificirana in tedaj bo zmogla letno 2.500.000 ton prometa. Za sedaj pa je predvidenih dnevno 7 tovrstnih vlakov v vsaki smeri.

Stroški za progo so znašali po prvih proračunih 9 tisoč milijonov dinarjev, sedaj pa znašajo 14 tisoč milijonov. Zanimivo je dejstvo, da za to progo osrednja vlada v Beogradu ni hotela prispevati niti dinarja, medtem ko je pomagala graditi progo Knin-Zadar in Hrvatski ter Sarajevo-Ploče v Bosni. Proga Prešnica-Koper je edina v Jugoslaviji, ki je bila zgrajena

zgoj s sredstvi slovenskih bank in slovenske republike.

Nova številka revije »MOST«

V novi, petnajsti številki revije »Most« sodelujejo z esejí Aleš Lokar (Dialog in Slovenci II.), Marijan Rožanc (Demot Iva Daneua) in Ingo Paš (Žrtve in pričakovanja). Literaturo prispevajo Jasna Škrinjar (Daj nam danes), Franci Zagorčnik (Happy Pilad), Vladimir Kos (2 pesmi) in Stanko Janežič (4 pesmi). Aleš Lokar se spoprijema s problemom krize narodne zavesti, Bogdan Berdon pa s problemom asimilacije tržaških Slovencev. To razpravo se še posebej spleča prebrati, saj nedvoumno pove, zakaj je Slovencev na Tržaškem vedno manj. Nekaj strani je posvečenih Plečnikovim razstavim na Dunaju. Vladimir Vremec povzema dialog marksistov in kristjanov v Marijskih Laznih na Češkem, A. L. pa se dotakne Jurčevih »Luči in sence«. Uredništvo revije je v tej številki začelo z anketo o vlogi zamejskega tiska in zamejskih kulturnih ustanov. To pot je na rešetu »Primorski dnevnik«.

Laiki bodo upravljali imovino škofije

Laiki, ki jih bilo izvolili verniki, bodo upravljali svetno imovino škofije Rio Banaba v Ekvadorju. Tako je izjavil tamkajšnji škof Vilalba. Pripomni, je, da to odgovarja duhu drugega vatikanskega vesoljnega svetnega zbora.

Pokojnik s svojo sedaj 90-letno mamo

Pokojni Jože Vidmar pred lursko votlino

«Miklova Zala» je osvojila Trst in Gorico

Tako v Trstu kot v Gorici so doživeli koroški igralci iz St. Jakoba v Rožu s svojo igro »Miklova Zala« resnično zmagovalje. Obe dvorani, tista Kulturnega doma v Trstu in tukajšnja Kat. doma v Gorici sta bili razprodani do zadnjega sedeža; v Gorici so se morali premnogi zadovoljiti s stojišči, kar je bila precejšnja žrtev, saj je igra trajala tri ure in pol.

Gostje s Koroškega so podali »Miklovo Zala« v mehke in za naše ljudi nenaodni rožnate narečju, le župnik, židovski oderuh Tresoglav s hčerko Almiro in Turki so nastopali v književnem jeziku. Režiser, je to storil namenoma, da pride govorica kmečkih ljudi do polnega izraza. Seveda je bila ta okoliščina za gledalce precej trd oreh, ker marsikaj niso razumeli, a dogajanje na odru je samo od sebe pomagalo k tolmačenju igre.

Nastop koroških igralcev je imel jubilejno ozračje, saj so nastopili stotič v sedanjosti in v režiji Janka Janežiča. Še posebej pa je igra povzdignila navzočnost Jakoba Spicarja, ki je sedaj že 83 let star in je pred šestdesetimi leti igra dramatičnega. Sedaj živi v Ljubljani. Zelo prevzet je pred igro pozdravil z odra občinstvo in izrazil zadovoljstvo, da mu je dano še po tolikih letih doživljati zmagovalje njegove stvaritve.

Igralci so seveda vsi domačini iz St. Jakoba v Rožu. Njihovo nastopanje zažari

še v posebni luči, če pomislimo, da hodijo na vaje na večer po opravljenem delu, v lepem in gdem vremenu, ne da bi jim kdo plačal zgubljeni čas ali povrnili potne stroške. Vsi so pokazali pogum in dosti dobre volje, nekateri pa so se že zelo približali ravni poklicnih igralcev. Zelo so igro poživile pisane obleke in pevski vložki, ki jih je pripravil Francelj Fuger.

Igralce je spremljal dr. Pavel Zablatnik, predsednik Krščanske prosvetne zveze iz Celovca, ki jih je občinstvu tudi predstavil ter povedal na obeh odrih uvodno besedo. Koroški gostje so prenočili v Dragi, se v nedeljo udeležili sv. maše na Pesku, v opoldanskih urah pa prišli v Gorico, kjer so imeli kosilo v Alojzijevešču in deloma v Zavodu sv. Družine. Po končani igri so se veselo sprostiti, se predali svoji blagorazni pesmi ter zelo zadovoljni zaradi lepega sprejema v Trstu in v Gorici odšli proti polnoči v svoj prelesten Rož — domovino Miklovo Zale.

Srečanje katoličanov in protestantov

V Berlinu so se v katoliški cerkvi sv. Ludvika zbrali katoličani in protestantje k skupni molitvi ob priliki 450-letnice protestantske reforme. Bilo jih je 600. Tam so prvič skupno zmolili očenaš v novem nemškem prevodu.

Slovenci, Boljunec in SKGZ

Prejšnjo nedeljo smo z zanimanjem prebrali spomeniko Slovenske kulturno-gospodarske zveze (SKGZ) glede lokacije tovarne »Veliki motorji« pri Boljuncu. Stališče SKGZ ni tako odločno, kakor stališče Slovenske skupnosti, vendar se mu precej približuje. To velja zlasti glede ukrepov, ki bi bili potrebni, če bi bil odpor Slovencev in Boljunčanov pregleden.

Kar mora zavedne Slovence motiti, so nekatere čudne in protislovne izjave s seje izvršnega odbora SKGZ, kakor jih beremo v tržaškem slovenskem dnevniku. Zgrešen je še splošni prijem, Prekomerna razširitev EPIT-a in postavitev tovarne »Veliki motorji« v Boljunec pomenita veliko nevarnost, ki bi morala vse Slovence združiti v obrambi skupnih koristi. Na seji SKGZ pa so padle izjave, ki sejejo med Slovence politični razdor. V tem bi težko videli dokaz politične zrelosti in narodne odgovornosti.

Nelogična so izvajanja g. Borisa Raceta, če je govoril res tako, kakor poroča dnevnik. Trdil je, »da Slovenska skupnost kljub sporazumom s strankami levega centra ni soodločala o tako važnem vprašanju, kot je lokacija nove tovarne«, kmalu nato pa je dejal, »da je dana stvarna možnost soodločanja tistim Slovincem, ki so v vsedržavnih strankah«.

Poglejmo zdaj dejstva! Slovenska skupnost je hotela soodločiti in je potem, ko njeno mnenje ni bilo upoštevano, odločno protestirala in izvedla nekaj odločnih korakov, ki že nakazujejo ugodne posledice za Slovence na nekaterih važnih področjih, kjer smo doslej zaman trkali na vrata. Treba se je boriti. To je glavno, in to Slovenska skupnost dela. In zdaj pogledajmo, kaj so naredili »tisti Slovenci, ki so v vsedržavnih strankah«! So mar protestirali? So izvajali kakšne posledice? Ali je mar kaj narejeno s tem, da je Hre-

ščak, ki ni izstopil iz Italijanske socialistične stranke in torej odobrava njeno politiko, naj pride tovarna »Veliki motorji« v Boljunec, na seji označil politiko Slovenske skupnosti o zaščiti slovenskih koristi za oživiljanje »šovinizma«? Slovincem že leta in leta jemljejo zemljo in še tako, kot da bi bili brezpravna raja, po krivičnih cenah in podobno. Mi se samo branimo. In zdaj naj g. Hreščak pove (to vprašanje mu stavimo, ker smo bili izzvanji, ne zaradi polemike), če je šovinist tisti, ki napada, ki jemlje, ali tisti, ki se brani, kot delajo naši ljudje in Slovenska skupnost? In kaj so naredili, kaj dosegli drugi Slovenci, ki so v vsedržavnih strankah? Na dan z besedo! Za zdaj zija pred nami praznina. Če so kaj naredili, jim bomo prvi izrekli priznanje.

Morda nismo daleč od resnice, če po vsem, kar se je zgodilo, postavimo domnevo, da se »Slovenci v vsedržavnih strankah« niso odzvali pozivu Slovenske skupnosti za enotni nastop (v Boljuncu) iz politične zagrizenosti in strankarske ljubosumnosti. Lahko postavimo tudi domnevo, da imajo v vsedržavnih strankah bore malo besede prav takrat, ko gre za osnovne potrebe in pravice Slovencev, ker pač vsedržavne (italijanske) stranke mislijo v prvi vrsti na lastne koristi.

Zato smo vedno bolj prepričani, da moramo Slovenci držati skupaj, imeti lastno predstavništvo, ki bo mislilo najprej na nas in šele potem na drugo. Slovenska skupnost, ki je v tej važni borbi ostala žal osamljena, naj poišče najboljšo politiko in taktiko za nadaljnje delo, ki ga bo lahko opravila ob podpori zavedne slovenske javnosti s pogajanjem, opirajoč se na lastno moč. Le to bo počasi, pa gotovo rodilo koristne sadove. Na oportuniste pa se ne moremo zanašati.

JOSEFINE STEGBAUER 41
Prevedel J. P.

„Veš li število zvezdà...?“

»Zakaj neki? Po vsem tem, kar sem slišal in bral, se mi zdi nedvomno pravilno, da je otrok, preden se je peljal s tem brzovlakom, ki se je ponesrečil, potoval s kakim parnikom. Le brez skrbi, Helena! Gledal bom le, da pač nikakor ne bom razočaral otrok v njihovem zaupanju. Zaenkrat hočejo le eno izvedeti: ali je bila Gretica prej enkrat res v Avstraliji. Kenguru sam je sicer zelo slaboten dokaz za to, pa vendar jim bom ustregel. Sicer je pa vsa zadeva okoli »Mysterium« docela menevarna. Kaj pa je že pri tem, če zbirajo dogodke, slike in besede, ki bode v Gretici njen spomin! Če bi ne bilo tako, bi že govoril s Teodorjem Hellerjem. Saj vendar veš, da sva z Mirkom očetom skupaj v šolo hodila.«

Po daljšem razmišljanju je v soglasju z ženo pisal Mirkovemu očetu pismo. Drugo jutro pa je naročil sinu, naj se pelje s kolesom do gimnazije in tam počaka, da pride Mirko iz šole in naj mu osebno izroči album.

Ko je drugi dan Mirko prišel iz šolskega poslopja, je zagledal tam Alberta s kolesom in ga pozdravil.

»Lep pozdrav od očeta. Naročil mi je, naj ti dam ta paket.«

Mirko se je za pozdrav in paket zahvalil. Potlej sta oba dečka še nekaj časa šla skupaj in se pogovarjala o nogometu in podobnih stvareh.

Pismo, ki ga je grof poslal Mirkovemu očetu, se je glasilo:

Dragi prijatelj!

Slišal sem, da sta se tvoja otroka in pa Martine prijateljice posebno zanimali za lepoto naše domovine in so si zato za božič želeli take knjige in slike raznih mest in živalskih vrst. Pa sem si mislil, da jih morda zanimajo tudi druge dežele. Vsekakor bom ob priliki povabil tvo družbo in jim bom pokazal moje zbirke iz

Orgelski koncert prof. Huberta Berganta

Travniška župnija praznuje letos svojo dvestoletnico, zato je hotela to dostojno proslaviti. Zbor »S. Ignazio« je v ta namen organiziral dva orgelska koncerta, od katerih se je prvi vršil v ponedeljek, 20. t. m. Nastopil je organist prof. Hubert Bergant iz Nove Gorice, ki je pripravil zelo pester in zanimiv spored. V prvem delu smo slišali Frescobaldija »Toccata e Canzona«, Frobergerja »Ricercare«, Černo-horskega Fugo ter J.S. Bacha dva korala in koncert v d-molu po Vivaldiju. Drugi del je obsegal romantične ter novejšje avtorje. Prvi je bil na sporedu Franckov korala v a-molu, sledila pa sta mu Alai-nova Balada ter O. Messiaena mediacija iz ciklusa »Ascension«. Slednje je z izredno veličastnostjo ter silovitostjo slovesno zaključila zelo uspeš orgelski večer.

Koncerta se je udeležilo veliko ljubiteljev orgelske glasbe slovenske in italijanske narodnosti. Predsednik zbora je pozdravil navzoče v obeh jezikih, enako je bilo tudi napovedovanje dvojezično. Ves spored je posnela tudi tržaška radijska postaja.

Družinska sreča

V družini g. Ivana Bolčina, učitelja na slov. osnovni šoli na Opčinah in vnetega člana v vrstah katoliške prosvete v Gorici so dobili sinčka, kateremu so dali ime Andrej. Srečnim staršem naše čestitke z željo, da bi jima otrok bil vir trajnega veselja, slovenska skupnost na Goriškem pa da bi imela v njem kasneje aktivnega in zvestega člana!

Kavarne Bratuž ni več

Premnogi Goričani in tudi drugi slovenski rojaki bodo gotovo občutili precejšnjo vzruženost, ki je nastala v našem mestu s prenehanjem delovanja znane kavarne g. Rudija Bratuža. Tu je bilo dolgo vrsto let prijetno shajališče naših ljudi, ki so se radi nekoliko razvedrili ter okrepčali. Kavarna je bila brez dvoma edina v Gorici, ki je imela na razpolago vse slovenske časopise iz zamejstva, iz Slovenije ter

6. MEMORIAL »M. FILEJ«

Streljanje. Pretekli četrtek in petek se je v prostorih Katoliškega doma vršilo tekmovanje v streljanju z zračno puško. Obisk je bil precej številen, saj se je vpisalo 32 posameznikov in 9 moštev po tri člane. Pri posameznikih je imel vsak tekmovalac na razpolago štiri poskusne strele in šest tekmovalnih, pri moštvih po dva poskusna in šest tekmovalnih.

Rezultati pa so bili naslednji:

Mladinci: 1. Brumat Karlo (25 točk), 2. Voncina Marijan (24 točk), 2. Pavšič Rudi (24 točk), 4. Colangelo Pino (23 točk). Člani: 1. Terpin Marijan (28 točk), 2. Vogrič Štefan (28 točk), 3. Gorjanc Mace (27 točk), 4. Brezigar, Hlede, Maraž Jožko, Maraž Davorin (vsi po 26 točk).

Dekleta: 1. Dornik Neda (24 točk).

Moštva: 1. Steverjan A (Hladnik, Terpin, Maraž J.): 76 točk; 2. Corno (Voncina, Brumat, Gorjanc): 73 točk; 3. Dijaški Dom A (Sossou, Pavšič, Jussa): 72 točk.

tujih dežel, ki sem jih prinesel z mojega potovanja okoli sveta.

Upam, da so se otroci pri včerajšnjem obisku dobro počutili in ga v dobrem spominu ohranili.

Z najlepšimi pozdravi! Tvoj Eberhard, grof Dernburg.

Pri kosilu je gospod Heller dal pismo sinu, da ga prebere. Pri naslednji tajni seji krožka so Melanijo na vso moč proslavljali. Potem pa so čakali na povabilo. A čakali so in čakali, teden in dva, pa povabila ni bilo. In sredi februarja, po štirih tednih, prav tako še ne.

AVSTRALIJA

Senta Burgl in Gretica Thorn sta stanovali blizu skupaj. Obe sta tudi obiskovali isto glasbeno šolo in kadar gospa Thorn ni utegnila spremljati Gretice tja, je prišla Senta ponjo. Senta je glasbo ljubila in hotela postati koncertna igralka. Kot nekaj »nečuvno krasnega« si je predstavljala koncert na odru in po koncertu doživeti »burno ploskanje«. Gretica pa je bila čisto drugačnega mnenja.

iz emigracije. Prav zato je bila že kot »čitavnica« vedno polna gostov in bralcev, ki si sami niso mogli preskrbeti vseh slovenskih časopisov. Poleg tega je imela tudi vrsto nemških publikacij, da o italijanskih sploh ne govorimo. Svoj delež je imela tudi televizija, ko je ob oddajah moral sicer vladati v kavarni... sveti mir.

Vse te značilnosti so pripomogle k popularnosti slovenske kavarne pri travniški cerkvi, kjer so se zlasti ob nedeljah po devetih maši tako redno zbirala posamezna omizja. G. Rudi Bratuž se bo z gospo Marijo čez nekaj časa verjetno preselil onstran oceana. Vsi nekdanji njegovi prijatelji in klienti pa se ga bodo gotovo vedno s simpatijo spominjali in obujali prijetne spomine na skupaj preživete dni.

Čudni način upravljanja doberdobske občine

Sportno igrišče. Ze 12. in 25. oktobra 1966 je svetovalka Marija Ferletič predlagala, naj občina prosi za deželno pomoč na podlagi zakona št. 20. Zahtevala je tudi pojasnila, zakaj se občina za stvar ne briga. Na seji, ki je bila 16. decembra istega leta, se je župan izgovarjal, da so bile težave glede prostora, kjer naj bi se igrišče postavilo. Zakaj, ko je na seji 17. oktobra t.l. župan poročal, da je dežela prispevek odobrila in ga je Marija Ferletičeva vprašala, kje bo igrišče zgrajeno, je z velikim začudenjem slišala njegov odgovor, da pristojna oblast ni še odobrila nobenega načrta, marveč da je vse zavrnila!

Sejna dvorana. Komunistična občinska uprava je nameravala zgraditi novo občinsko poslopje. S tem pa se niso strinjali niti svetovalci Slovenske liste niti ne sam državni podtajnik ing. Ceccherini. Občinski odbor je tedaj sam, in ne da bi o tem obvestil tudi svetovalce, sklenil popraviti staro občinsko hišo in tako so sejno dvorano odpravili. Zaradi tega je Marija Ferletičeva 28. julija letos vprašala za pojasnilo glede tega samovoljnega postopka. No, 8. avgusta ji je župan odgovoril s pismom, v katerem med drugim pravi tudi to, da v zadevi niso sploh napravili nobenega načrta. Tako pride šele zdaj ta zadeva pred občinski svet! Zaključek: ko so sejno dvorano uničili, niso hoteli slišati mnenja svetovalcev (niti večinskih niti ne opozicijskih!), zdaj pa!

Kardinal Traglia zlatomašnik

V nedeljo je vikar svetega očeta kardinal Traglia v baziliki sv. Janeza praznoval 50-letnico mašništva. Za to priložilo je prišlo v baziliko 17 kardinalov, večje število škofov in precej vernikov rimskega mesta. Kardinal Traglia je bil dolgo let pomožni škof v Rimu. Morda ni na svetu škofa, ki bi bil posvetil toliko duhovnikov kot prav on. V Rimu je namreč veliko mednarodnih zavodov in semenišč, katerih gojenci prejmejo v Rimu mašniško posvečenje.

Prostovoljci za nerazvite dežele

19 mladih laičnih prostovoljcev je te dni zapustilo Avstrijo, Belgijo in Zapadno Nemčijo ter odpotovalo v različne dežele, ki so na poti razvoja. Ti prostovoljci so se obvezali, da bodo tri leta nudili svoje poklicne sposobnosti v zaostalih deželah.

»Jaz pa najraje sama igrati,« je izjavila; »da le mama posluša.«

»Moj Bog, kako te zavidam za tiste dele, ki jih ti solo igraš pri našem šolskem koncertnem nastopu!« je zavzdihnila Senta. »Moji so veliko krajši.«

Obe sta bili med najboljšimi učenkami glasbene šole Rosner, ki je bila splošno znana kot prvovrstna šola. Pri eni izmed učnih ur je učitelj opozoril Gretico, da bo občinstvo pri nastopu najbrž od nje zahtevalo še kako pesem »povrh« in naj se na to pripravi. Naj nekoliko premisli, kaj bi igrala, če bi do tega prišlo.

Gretica bi si najbrž izbrala kako narodno pesem, a učitelj je menil, da bi pri taki pesmi vse premalo prišlo njeno znanje do izraza in naj si rajši izbere kako klasično glasbo. Gretica je vprašala, če bi smela igrati kako prosto fantazijo iz Schubertovega »Popotnika«. Učitelj je najprej pogledal, če ima te note. Za predlog sam je bil kar navdušen. Gretica mu je dejala, da naj not nikar ne išče, ker zna to kompozicijo na pamet.

»Na pamet? Zakaj pa tega nisi nikoli

ITALIJANSKA TELEVIZIJA

Spored od 26. nov. do 2. dec. 1967

Nedelja: Prvi program: 11.00 Sv. maša. 12. Verske novice. 21.00 Semenič ničevosti, tretje nadaljevanje. 22.15 Sportne vesti. — Drugi program: 21.15 Serijski film. 22.05 Pestra oddaja.

Ponedeljek: Prvi: 21.00 Drevored zaha-jajočega sonca, film. — Drugi: 21.15 Sprint. 22.00 Koncert C. Monteverdija.

Torek: Prvi: 18.45 Vera danes, govorita p. Marijan in p. Turlo. 21.00 Melocoton, drama. — Drugi: 21.15 Cordialmente, 22.15 Pestra oddaja.

Sreda: Prvi: 21.00 Boljševiška revolucija, nadaljevanje. 22.00 Sport ob sredah. — Drugi: 21.15 Kako čudovita je mladost, film.

Četrtek: Prvi: Music rama, pestra glas-bena oddaja. 22.00 Politična tribuna. — Drugi: 21.15 Mi in drugi, vzgojna oddaja. 22.00 Kulturna kronika in poročila.

Petek: Prvi: 21.00 TV 7. 22.00 Havajska orhideja, film. — Drugi: 21.15 Vitez Ne-vihta, drama A. P. Antoineja. 22.15 Zoom.

Sobota: Prvi: 19.40 Duhovni pogovori. 21.00 Partitissima. 22.15 Serijska oddaja. — Drugi: 21.15 Buster Keaton, kamniti obraz. 22.00 Očitki Nikolaja Caina, tv film.

★

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Spored od 26. nov. do 2. dec. 1967

Nedelja: 9.30 Poljudno znanstveni film. 10.45 Vijavaja ringaraja - 7. oddaja. 11.30 Film za otroke. 13.30 Nogometna tekma Bolgarija : Portugalska - prenos iz Sofije. 15.20 Sportna reportaža. 19.10 Zabavno glasbena oddaja. 20.15 G. Bizet: »Carmen« prenos iz beograjske Opere. 23.05 Repor-taža o nogometni tekmi Maribor : Olimpija. 23.20 Hokejska tekma CSSR : Šved-ska.

Ponedeljek: 11.40 TV v šoli: Najstarejše živali na zemlji. 18.25 Slogovna rast slovenskega jezika - 5. oddaja. 18.40 Sodobna medicina - uvodna oddaja. 19.00 Znanost in tehnika. 19.15 Tedenski športni pregled. 19.40 Pravljicarji: Gustelj Fišer-Grabbar-jev.

Torek: 21.30 Pogled v zenico sonca - jug. film. 23.30 Hokejska tekma: CCCP : Švedska.

Sreda: 10.00 Festival narodnih pesmi - prenos. 12.00 Dežela petih kontinentov - jug. film. 13.55 Praga : Sparta - Ander-lecht - prenos nogometne tekme. 16.00 Tekmovanje v boku za zlato rokavico - prenos. 19.25 Bosa Pojdina Dekle Obso-rej - balet. 22.20 Boks za zlato rokavico. Četrtek: 16.45 Slike sveta. 18.00 R. Si-moniti: »Partizanska Anka« - opera. 20.40 Saša Vuga: »Balada o temi« - TV drama. 23.00 Hokejski turnir v Ljubljani.

Petek: 19.40 Potem, potujes... Firenze po poplavi. 20.40 Važno je imenovati se Ernest - angleški celovečerni film.

Sobota: 21.30 Junaki cirkuške arene - serijski film. 22.00 Gideon - serijski film.

★

VATIKANSKI RADIO V SLOVENŠČINI

Na k.v. 48,47, 41,38 in na s.v. 196 m: v ponedeljek in petek ob 21.30; v torek, četrtek in soboto ob 18.15.

Na k.v. 41,38, 31,10 in na s.v. 196 m: v nedeljo ob 11.50.

Naslov: Radio Vaticana, Via Concilia-zione - Slovenske oddaje - Vaticano.

Patriarh Aleksej star 90 let

Ruski pravoslavni patriarh Aleksej iz Moskve je praznoval 90-letnico rojstva. Po svojem državnem tajniku kardinalu Cio-gnaniju je sv. oče poslal patriarhu iskrene čestitke. Patriarh se je sv. očetu takoj zahvalil.

povedala?»

Gretica je le zmigala z rameni. Nikoli se ni hotela bahati s svojim izrednim darom in je le to igrala, kar je bilo za vajo in učenje pač predpisano.

»Pa zaigraj enkrat! Bomo videli!« jo je pozval profesor Schreiner. Naslonil se je nazaj na naslonjaču, prekrizal roke in poln pričakovanja gledal Gretico, ki se je pripravljala, da zaigra. Gretica je bila njegova najboljša učenka. Zavedal se je, da bo pri šolskem koncertu ravno Gretica glasbeni šoli Rosner prinesla nove slave in ugleda.

Gretica je začela igrati. Pri igranju je vselej pozabila, da jo kdo posluša. S ču-dovito tenkočutnostjo se je vselej predala kompoziciji in v melodijo položila vse, kar je čutila njena duša. K tej kompoziciji je znala tudi besedilo. Kadar je igrala tisto mesto: »A kje si ti, preljubi kraj, ki iščem, slutim te in ne poznam...?« takrat je vse-lej mislila: »A kje si ti, mamica predra-ga, ki iščem, slutim te in — ne poznam...?«

(se nadaljuje)

TRŽAŠKE NOVICE

Dve promociji

Te dni sta promovirala na tržaški univerzi dva aktivna člana naše slovenske skupnosti na Tržaškem in Gorškem.

G. Drago Stoka, pridni sodelavec pri radiu Trst A in neumorni bорец za pravice slovenske manjšine v okviru Slovenske skupnosti v Trstu je postal doktor prava.

G. Silvan Kerševan iz Sovodnj pri Gorici, zvesti kulturni in prosvetni delavec na področju katoliške prosvete na Gorškem pa je dosegel naslov doktorja iz političnih ved.

Obema novima doktorjema k uspehu iskreno čestitamo!

Novi doktorji

Na tržaški univerzi so poleg Draga Stoka in Silvana Kerševana doktorirali še Devan Biber iz političnih ved, iz gospodarskih ved Rafael Sežun, iz matematike pa Nivea Kuret. Čestitamo!

Poslednje slovo Stanka Krasne

Številna množica vaščanov in prijateljev se je poslovila od tragično v cestni nesreči preminulega Stanka Krasne iz Ricmanj. Pred Stankovo hišo je zbor »Slavec« pod vodstvom Vlada Švare zapel žalostinko, nakar se je razvil žalni sprevod do cerkve, kjer se je od pokojnega Stanka poslovil ricmanjski župnik dr. Angel Kosmač. Na pokopališču sta pri odprtem grobu spregovorila Erminij Kuret za športno društvo Breg in prof. Theuerschuh za skavtsko družino, pevski zbor pa je zapel žalostinko. Družini izrekamo iskreno sožalje.

V Marijinem domu v Rojanu

bo 3. decembra ob 17. uri

Revija pevskih zborov

Prireja jo Zveza cerkvenih pevskih zborov na Tržaškem.

Slovenska služba božja v škedenjski cerkvi

Od prve adventne nedelje (3. decembra) dalje bo ob nedeljah prva sv. maša v slovenskem jeziku ob 7. uri. Dandanes se je način življenja tudi pri starejših ljudeh spremenil, zato je bolje, da pomaknemo uro službe božje v primernejši čas. In od 1. decembra dalje bomo imeli tudi med tednom sv. mašo v slovenskem jeziku. 4. decembra se začnejo zornice. 7. ura je primerna ura za vsakogar, ki nima delovnih obveznosti, zato upamo, da se bo udeležba povečala.

Ansambel »Beneški fantje« v Bazovici

V nedeljo, 19. novembra zvečer je skupina »Beneški fantje« prvič nastopila v Bazovici s svojo šegavo besedo, petjem in glasbo. Čeprav ti fantje ne žive med beneškimi Slovenci, so pa vendarle peli njihove pesmi, ki so tako ogrele Bazovce, da se kar niso mogli ločiti od njih. Lep

Pisatelj Dos Passos v Trstu

Znani ameriški pisatelj John Dos Passos je obiskal naše mesto. Dos Passos je bil leta 1917-1918 kot prostovoljec pri Rdečem križu na italijansko-avstrijski fronti. Mestne oblasti in kulturni krogi so mu priredili več sprejemov.

Izredni kongres Krščanske demokracije

Na izrednem kongresu Krščanske demokracije so prejšnjo nedeljo izvolili tri delegate za vsedržavni kongres stranke. To so Arturo Vigini, prof. Redento Romano in prof. Pio Nodari.

Radioaktivno okuženje v čistilnici Aquila

Pri periodičnem pregledu neke naprave v petrolejski čistilnici Aquila se je raztrosila radioaktivna snov in okužila delavnico, kjer je ta naprava ter pet delavcev. Varnostni organi so v sodelovanju z inštitutom za fiziko tržaške univerze podvzeli vse potrebne ukrepe, da bi se radioaktivnost ne razširila.

Okrogla miza o Krasu

Prejšnji teden je bila v Slomškovem domu v Bazovici okrogla miza o Krasu. Razgovora so se udeležili dr. R. Dolhar, prof. G. Budal, arh. D. Jagodic, inž. M. Sosič, dr. S. Kralj in gradbeni izvedenec A. Kralj. Skioptične slike pa je predvajal M. Magajna. Obširnejše poročilo o tem zanimivem razgovoru bomo objavili v prihodnji številki našega lista.

uspeh, ki so ga ti fantje želi v Borštu, Rojanu in v Bazovici, bo ostal njim in poslušalcem v prijetnem spominu.

Dom v Škedenju

Obe družini, ki živita v Domu, sta vložili prošnjo za stanovanje. Bliža se torej čas, ko bomo Dom lahko dokončno uredili. S tem pa bodo povezani precejšnji stroški. Če sedaj mislimo na to in zbirajmo denar in ta namen. Tudi majhen prispevek je dobrodošel. Hočemo si pripraviti Dom, ki bo prikupe. Ko bo dokončno urejen, bo zadostoval vsem našim potrebam. S skupnimi močmi bomo gotovo tudi to dosegli.

Ob koncu naj opozorimo še na bližnje prireditve. Kot smo sklenili že meseca oktobra, bo v našem domu izredno predavanje o našem škedenjskem rojaku Ivanu Grbcu. O njegovem velikem pomenu bo govoril prof. Pavle Merku, ki pokojnika najbolje pozna. Miklavževanje bo letos v Domu, in sicer 5. decembra ob 17h.

»Mladika« štev. 9

Brez dvoma je zadnja številka vredna pozornega branja. Sestavki dr. Jakoba Ukmarija »Problemi brezversstva«, Draga Legiša »Ob prodoru industrializacije« in Maksa Saha »Ob polstoletju oktobrske revolucije« so izredno tehtni in silijo k razmišljanju sami od sebe.

Franc Jeza se kot pisatelj črtic vedno bolj uveljavlja. To pot je prispeval »Trinajstic«. Zelo doživeto je prikazan bohinjski kot pod naslovom »Utrinek iz nebes pod Triglavom«. »Dve zgodbi« pokažeta na tragiko naših izseljencev, eden je ideološki, drugi ekonomski. Prvi se vrača v svojo domovino s solzo v očeh, drugi se baha z mačeho, ki mu reže kruh. Boletje je tudi, kar pove Mj iz Trebe o slepoti naših vojakov marksistov. Slovence se gredo, pa se zavzemajo za »demokracije« tisk, ki je zanje: italijanski »Unità«.

Tudi rubrika »Brali smo« dosti pove in istočasno bolečino povzroča: bolečina nad domovino, ki ignorira »Most«, nad Hreščakom, za katerega bi bila slovenska socialistična stranka izrazito protislovje in že izraz nacionalizma povzroča, nad Jožkom Martelancem, ki očividno Slovence v obmejnem območju na italijanski strani šteje za Italijane...

Naši razgledi so pestri. V njih je govora o sodobni slovenski zamejski literaturi

(M. Jevnikar), o priznanju skladatelju U. Vrabcu, o gledališču v Trstu, slovenskem in italijanskem. M. Jevnikar tudi ocenjuje knjigo Rusi most, ki je izšla v Ljubljani in v kateri je sestavljalec knjige dr. Jože Pogačnik po čudnem izboru izpustil celo vrsto pisateljev in pesnikov, ki ves čas po vojni živijo v Trstu, delajo v slovenski skupnosti, pišejo iz tega okolja in so ustvarili vsaj toliko kot nekateri, ki so v knjigi zastopani.

Ronke

Pretekli terek smo na našem pokopališču položili k večnemu počitku osemnajstletnega Cvetketa iz verne Staničeve družine, ki že nekaj let biva pri nas. Pokojni Cvetko je obiskoval slovensko srednjo šolo v Gorici, ki jo je zaradi šibkega zdravja komaj lani dokončal. V Gorici je bil gojenec Alojzijevega. Umrl je v gorški bolnišnici poln zaupanja v Marijo in izredno lepo vdan v božjo voljo. Mnogo je v bolezni trpel, a je bil v potrpežljivosti res vsem v zgled. Lepo pripravljen na smrt je odšel v večnost in zapustil žalujoče starše in dve sestri ter štiri brate. Cvetkotu naj Marija, ki je tako zaupal vanjo, posreduje večno veselje, vsej družini pa nakloni obilo božje tolažbe.

V NEDELJO, 26. NOVEMBRA OB 16. URI

bo v Katoliškem domu v Gorici

vsakoletna revija naših pevskih zborov

CECILIJANKA 1967

Na njej bo sodelovalo nad deset pevskih zborov. Vstopnina za odrasle 300 lir, za šolsko mladino 100 lir. — Deloval bo buffet z vinom iz Brd in okusnimi klobasami.

Napolnimo zopet dvorano Katoliškega doma kot preteklo nedeljo! Naši pevci to priznanje v polni meri zaslužijo.

Hvalevredna pobuda Prosečanov

Skupina Prosečanov različnega političnega prepričanja, ki pa so vsi zavedni Slovenci, je poslala nekaterim političnim strankam in drugim organizacijam, med njimi tudi Slovenski skupnosti pismo, naj posredujejo za doseg izvirne oblike po fašizmu spremenjenih slovenskih primumov. »Ker se podpisani« pravi pismo, »potem ko so natančno proučili to vprašanje, zavedajo, da ne bo šlo vse tako gladko, kot bi želeli, priporočajo, naj bi se akcija v zvezi z ureditvijo poitalijaničenih slovenskih primumov organizirala tako, da bi prizadeti pri tem opravku ne imeli drugega opravka kot to, da bi rešitev sprejeli in podpisali.

S stališčem Prosečanov se strinjamo. Fašisti so nasilno in uradno poitalijančili slovenske primume in zato je demokracija na Italija po propadu fašizma dolžna, da to nasilno dejanje tudi uradno popravi. Zato pozdravljamo hvalevredno pobudo Prosečanov z željo, da bi ta predlog podprli vsi, na katere so se obrnili.

SVETI ZAKON

Katoliško tiskovno društvo v Gorici je izdalo lično opremljeno knjižico na 56 straneh, ki jo je spisal dr. Stojan Brajša. Že sam naslov knjižice »Sveti zakon« pove, da je v njej govora o ustanovi, ki je temelj družine, države in naroda. Danes, ko se svetost zakona smeši z vsemi sredstvi moderne tehnike, javno tepta v povestih, gledališču, kinu in na televiziji, se propagira razporka ter zagovarja prešustvo in druge pregrehe ki so z zakonom v zvezi, je zelo važno, da verniki temeljito poznajo krščanska načela o svetem zakonu.

Prav ta namen zasleduje nova knjižica. Pregledno in izčrpno razlaga cerkvene in civilne predpise o zakonu v Italiji. Prav bo prišla dušnim pastirjem, prav pa tudi vsem, ki se na zakon pripravljajo oz. so zakon sklenili ter vstopajo v novo življenje.

Knjižico toplo priporočamo. Cena 200 lir.

ZA KMETOVALCE

Nove vrste rastlin z atomskim obsevanjem

V zadnjih letih so z atomskim obsevanjem semen povzročili razne spremembe v dednih lastnostih in tako ustvarili nekaj novih vrst rastlin, ki jih ponekod že uspešno gojijo. Tako so dobili novo vrsto soje, ki hitro zori; vrsto riža, ki daje večji pridelek; breskve z večjim sadežem; pšenico z večjo količino beljakovin in nove vrste krizantem.

SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU

V četrtek, 23. novembra ob 20.30 uri v »Finžgarjevem domu« na OPCINAH

Jaka Stoka
ANARHIST

V petek, 24. novembra ob 20.30 uri
V prosvetni dvorani »A. Sirk«
v SV. KRIZU

Jaka Stoka
ANARHIST

V soboto, 25. novembra ob 20.30 uri
V prosvetni dvorani »Igo Gruden«

v NABREZINI
Jaka Stoka
ANARHIST

V četrtek, 30. novembra ob 20.30 uri
V Prosvetnem domu v GORICI

Jaka Stoka
ANARHIST

KULTURNI DOM
V nedeljo, 26. novembra ob 16.00 uri
Ivo Brnčič

MED ŠTIRIMI STENAMI

Prodaja vstopnic vsak dan od 12. do 14. ure ter eno uro pred pričetkom predstav pri blagajni Kulturnega doma. Rezervacije na tel. 734265.

RADIO TRST A

Sporod od 26. nov. do 2. dec. 1967

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Nedelja: 9.00 Prenos sv. maše iz župne cerkve v Rojanu. — 11.15 Oddaja za najmlajše: »Moj oče in jaz«. Dramatiziran roman. Drugo nadaljevanje. — 12.00 Nabožna glasba. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Odmevi tedna v naši deželi. — 14.45 Popevke za nedeljski popoldan. — 15.30 »Tkavčev grob«. Dramatizirana novela. — 17.30 Prijatelji zborovskega petja. — 18.30 Kino, včeraj in danes. — 19.15 Nedeljski vestnik. — 19.30 Klasiki lahke glasbe. — 20.30 Iz slovenske folklorne: Poklici: »Šulnar pod lipo sedi«. Pripravi Lelja Rehar. — 21.30 Vaški ansambli.

Ponedeljek: 11.40 Radio za šole (za srednjo šolo). Ponovitev ob 17.40. — 12.10 Pomenek s poslušavkami. — 13.30 Prijateljane melodije. — 17.20 Ne vse, toda o vsem. — 18.00 Zbor »La Rocca« iz Garde. — 19.30 Kako in zakaj - vprašanja in odgovori s področja znanosti. — 20.50 Priopovedniki naše dežele: Norma Gallippi: »Drugi ded«. — 21.05 Tamburaški ansambli. — 22.00 Pol ure popevke.

Torek: 12.00 Iz slovenske folklorne. Poklici: »Šulnar pod lipo sedi«. Pripravi Lelja Rehar. — 13.30 Glasba po željah. — 17.20 Slovenščina za Slovence. — 17.40 Radijska univerza: Danilo Sedmak: Osnove psihologije: »Mišljenje«. — 17.50 Poje vokalni sekstet, ki ga vodi Ubald Vrabec. — 19.10 Plošče za vas, quiz oddaja. — 19.30 Znane melodije. — 20.35 Antonio Smareglia: »Istrska svatba«, drama v treh dejanjih.

Sreda: 12.10 Liki iz naše preteklosti: »Frančisek Borgia Sedej«. — 13.30 Glasba iz filmov in revij. — 17.20 Odvetnik za vsakogar, pravna posvetovalnica. — 17.40 Radio za šole (za prvo stopnjo osnovnih šol). — 18.00 Zborovske skladbe Antona Foersterja. — 19.10 Zdravniška posvetovalnica. — 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 12.00 Tri in ena - sobotni varieté. Besedilo Danila Lovrečiča - ponovitev. — 13.30 Glasba po željah. — 17.20 Pregled zgodovine italijanskega slovstva: Marija Kacin: Italijansko slovstvo v drugi polovici 15. stoletja. — 18.00 Zbor »E. Grion« iz Tržica. — 19.10 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. — 19.40 Nastopi zabavnih ansamblov na Radiu Trst. — 20.35 »Tast po sili«. Carlo Goldoni. Veseloirga v treh dejanjih. — 22.30 Skladbe davnih dob v izvedbi otroškega zbora radiotelevizije Beograd.

Petek: 12.10 Gospodinja nakupuje. — 13.30 Glasbeno potovanje okoli sveta. — 17.20 Ne vse, toda o vsem. — 17.30 Plešite z nami. — 17.40 Radio za šole (za drugo stopnjo osnovnih šol). — 18.00 Poje moški zbor iz Repentabra. — 18.30 Komorni orkester iz Kölna. — 19.00 Sekstet Hazy Osterwald. — 19.10 Novele 20. stoletja: Prežihov Voranc: »Maščevanje«. — 20.35 Gospodarstvo in delo. — 20.50 Koncert operne glasbe. — 21.50 Glasba za dobro voljo.

Sobota: 12.00 Iz starih časov, pripravil prof. Lojze Tul. — 13.30 Semeni plošče. — 15.00 Glasbena oddaja za mladino. — 16.00 Oddaja za avtomobiliste. — 16.15 Pregled slovenske dramatike. Četrta oddaja. Fran Levstik - prenovitelj slovenske drame. — 17.20 Cerkev v sodobnem svetu. — 17.40 Slovenski znanstveni delavci z univerze: Rafko Dolhar: »Nove poti biologije«. — 17.50 Mešani zbor Slovenske prosvetne zveze iz Celovca. — 19.00 Igra orkester harmonik »Bunte Reih«. — 19.10 Družinski obzornik. — 19.25 Vokalni in instrumentalni ansambel »5 Fans«. — 19.50 Motivi iz operete »Mala Floramye«. — 20.00 Sportna tribuna. — 20.35 Teden v Italiji. — 20.50 Tri in ena - sobotni varieté. Besedilo Danila Lovrečiča. — 21.20 Vabilo na ples. — 22.40 Za prijeten konec tedna.

OBVESTILA

Zornice v adventu bodo v Gorici vsako jutro v stolnici ob 6.30 in vsak večer ob 7. uri pri Sv. Ivanu.

V nedeljo 3. decembra bo Slovensko gledališče predvajalo v župni dvorani v Bazovici komedijo Jaka Stoke »ANARHIST«. Začetek ob 21. uri.

V torek 28. novembra bo v Trstu v ulici Revoltella 6, tretje biblično predavanje. Govoril bo č.g. Bolé, urednik Ognjišča. Vabimo vse naše župljane, a tudi druge rojake iz Trsta, da se predavanja udeležijo. Pri prejšnjih predavanjih je bila udeležba dobra, sedaj upamo, da bo še boljša.

SKPD - Steverjan sklicuje redni občni zbor za soboto, 25. novembra ob 20. uri na Križišču.

DAROVİ:

V spomin na g. J. Vidmarja daruje N. N. iz Rojana po 5.000 lir za Marijanišče, Finžgarjev dom na Opčinah, za misijone, Vincencijevo konferenco, Apostolstvo sv. Cirila in Metoda ter Marijin dom v Rojanu, skupaj 30.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Orel Marija na grob pok. g. Vidmarja 3.000 lir; Štmaver, nabirka: 5.000 lir, 1 kvintal krompirja, 1 kvintal jabolk in nekaj koruze.

Za Marijanišče: ga. Slava Brandolin v spomin pok. g. Vidmarja 10.000; ista za uboge na Opčinah 5.000 lir.

Za tiskovni sklad »Kat. glasa«: družina Devetak iz Nabrežine 5.000 lir.

Za Alojzijevešče: Vanda Donati ob četrti obletnici smrti svoje matere 5.000; Marija Orel, ob smrti g. Vidmarja 3.000 lir.

Vsem dobrotnikom iskren Bog povrni!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L. 70, osmrtnice L. 100, več 8% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Družini Pangerc in Raini se toplo zahvaljujeta vsem, ki so sočustvovali z njima ob izgubi sina in brata

DRAGA PANGRCA

Zlasti izrekata zahvalo tistim, ki so poklonili cvetje na krsto in grob ter se udeležili pogrebne sprejeda na božjo njivo, kjer bo dragi pokojnik čakal vstajenja v Gospodu.

Družini Pangerc in Raini

Trst - Škedenj, 21. novembra 1967

ZAHVALA

Previden s svetimi zakramenti nas je zapustil naš ljubljani

RAFKO ŠEMEC

Ob njegovi težki izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so molili za pokojnega in darovalcem cvetja ter vsem, ki so pobožno spremljali njegove telesne ostanke »na tisto tiho domovanje«.

Družini Semec in Gruđen

Prečnik - Nabrežina,
20. novembra 1967

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali ob prerani smrti našega nepozabnega

VLADIMIRA CVETKA STANIČ

V torek, 21. novembra smo ga položili k večnemu počitku na pokopališču v Rohkah. V hudi bolezni, ob smrti in pri pogrebu so nam dobri ljudje pomagali in nas tolažili. Vsem izrekamo prav toplo zahvalo, zlasti pa še domačemu g. župniku, msgr. Močniku in profesorjem slovenske srednje šole, profesorjem italijanske trgovske šole, na katero se je letos vpisal, slovenskim in italijanskim dijakom, darovalcem cvetja ter vsem, ki so ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti.

Zalujoči starši, bratje, sestre
in nečaki ter ostali sorodniki

Ronke, 22. novembra 1967